

עפ"ת 39738/06/15 - המערער, סבאח קוין נגד המשיבה, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

09 יולי 2015

עפ"ת 39738-06-15

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
המשיבה
סבאח קוין
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד חזי כהן

ב"כ המשיבה - עו"ד זהר דולב

המערער הופיע

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער הוגש בשטח, קיבל לידו כתב אישום על כך שנהג בשכרות, וזאת כאשר, על-פי בדיקת ינשוף שנערכה לו על-ידי שוטר, נמצא, כי בכל ליטר אוויר נשוף מריאותיו נמצאו 325 מק"ג אלכוהול.

באותו כתב אישום, כנראה בכתב יד, הואשם המערער כנראה בעבירה בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה ותקנה 169ב' לתקנות התעבורה, כאשר ברשימת העדים היה רשום עד אחד.

על אותו כתב אישום שנמסר למערער התנוסס מועד לדיון, 17.04.13.

המערער לא התייצב לדיון ובישיבת יום 17.04.13 דן אותו בית משפט קמא בהיעדרו לאחר שהתובע הצהיר "אני מחזיק בידי את הדו"ח וההזמנה לדיון שנמסרו לנאשם על-ידי שוטר". התובע המשיך להציג את המסמך בידו ולא מסר אותו לבית המשפט, כך שלבית המשפט לא נמסרה ההזמנה לדיון של המערער.

בית משפט קמא, משלא התייצב המערער כדיון, הרשיע את המערער בהיעדרו וגזר עליו קנס בסך 5,000 ₪, פסילה בת שנתיים ללא ניכוי פסילה מנהלית, ופסילה מותנית של שבעה חודשים על תנאי למשך שלוש שנים.

רק כעבור כשנתיים, בחודש מאי 2015, הגיש המערער בקשה לבית משפט קמא שהוכתרה בכותרת "בקשה דחופה לביטול פסק דין", אותו פס"ד שניתן בהיעדרו. בית משפט קמא לא דחה את הבקשה על הסף אלא ביקש הבהרות מעורך הדין שהגיש את הבקשה, חמש הבהרות, בהן מדוע הבקשה הוגשה בשיהוי כה ניכר ועוד. ב"כ המערער השיב לבית משפט קמא את ההבהרות שביקש, ואז בית משפט קמא דחה את הבקשה בהחלטה מנומקת.

אכן, על דרך הכלל אין לקבל בקשות מעין אלה, בוודאי לא בחלוף שנתיים ממועד השפיטה בהיעדר ומטילה מעמסה, הן על התביעה והן על המערכת השיפוטית. יחד עם זאת, למקרה זה יש נסיבות מיוחדות - מדובר במערער שהוא עולה חדש יחסית בארץ, אשר מתגורר חליפות כאן ובצרפת, אשר לאחר שנחקר על תצהירו כאן ולא בבית משפט קמא, עשה רושם אמין על בית המשפט. טענתו שלא ידע שעליו להתייצב בבית המשפט אף שהדבר נכתב כנראה בדו"ח וכי לא נהג בתקופה ממושכת, כפי שגיליון הרשעותיו גם מלמד, לאחר שהוברר לו שנפסל מלנהוג על-ידי שוטר.

המערער הפקיד את רישיון הנהיגה שלו לקראת הגשת הבקשה לבית משפט קמא ביום 21.05.15, וזאת, לטענתו, לאחר שהשלים תקופה של כשנתיים שלא נהג, כמסבר לעיל.

ראשית אומר, שלאחר ששמעתי את המערער על דוכן העדים התרשמתי לגבי הטענה של אי-הנהיגה יש בה ממש. בנוסף, מצאתי טעמים פרוצדוראליים המצדיקים את הבקשה.

סעיף 91 לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, קובע את זכאותו של תובע לתקן כתב אישום בכל עת בטרם מענה לכתב האישום (סעיף 92 לחסד"פ), אך בסיפא להוראת סעיף 91 לחסד"פ מצוין שבית המשפט ימציא העתק מן ההודעה על התיקון לנאשם. במקרה שבפנינו הורשע המערער בכתב אישום מתוקן המופיע במערכת ה"נט", בו צורפו עדי תביעה ובו צורפה עבירה נוספת של עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים - עבירה לפי סעיף 26(2) לת"ת ומשכך, ומשלא הודע הנאשם על תיקון כתב האישום, הרי הרשעתו בכתב האישום המתוקן לא נעשתה כדין.

אוסף ואומר, שהדין מחייב גם שכשכש בית משפט שופט נאשם בהיעדר עליו לקבל את ההזמנה. במקרה זה בית משפט קמא לא קיבל אלא התובע הצהיר כי הוא מחזיק בידו - כל אלה מעוררים בלבי ספק של ממש, האם במקרה זה אין חשש שללא כוונת מכון חלילה של בית משפט קמא נגרם עיוות דין בהשאת פסק הדין שניתן בהיעדרו של המערער על כנו, ולכן, למרות השיהוי הרב של הגשת הבקשה, הנני מבטל את פסק דינו של בית משפט קמא תוך שהנני מחייבו בהוצאות משפט בסך 2,000 ₪.

כמובן שכל רכיבי גזר דינו של בית משפט קמא בטלים והתיק יחזור לבית משפט קמא לניהול מראשיתו.

ניתן והודע היום, כ"ב תמוז התשע"ה, 09/07/2015, במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט

הוקלד על ידינו פרדויד